

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Marcus 10, 28 - 31
Middagdienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters, de Here wil ons deze middag laten zien dat Hij ons honderdvoudig terug betaalt voor de dingen die we voor Hem opgeven. We zullen dan ook straks van de zegen zingen die de Here geeft aan wie Hem dienen, zoals dat is verwoord in Psalm 128 de verzen 1 en 3. Maar eerst zullen we de Here begroeten en luisteren hoe Hij ons begroet. En uit eerbied voor de Here gaan wij daar bij staan.

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Lied : Psalm 128 : 1 en 3**
4. **Gebed voor de opening van het Woord**
5. **Viering van het Heilig Avondmaal**
6. **Tafel klaarmaken: Psalm 122 : 1**
7. **Dankzegging en zingen : Psalm 103 : 7**
8. **Schriftlezing : Marcus 10 : 17 - 27**
9. **Lied : Psalm 119 : 13**
10. **Tekst : Marcus 10 : 28 - 31**
11. **Lied : Psalm 133 : 1 en 3**
12. **Geloofsbelijdenis van Nicea**
13. **Lied : Gezang 25 : 1**
14. **Dankzegging en gebed**
15. **Slotzang : Gezang 40**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Er gaat geen dag voorbij of we worden er wel mee geconfronteerd. Met advertenties voor spaarproducten. In bladen, op de radio of op de televisie kom je ze tegen. En de één belooft een nog hoger rendement dan de ander. Acht procent, tien procent, zelfs vijftien procent. En menigeen krijgt daar guldentekentjes van in zijn ogen. Of moet ik zeggen eurotekentjes? En de mensen gaan zitten rekenen. Bij vijftien procent is mijn kapitaal binnen zes jaar verdubbeld. Honderd procent winst. Al vertellen al die reclames en advertenties wel dat ze geen garantie kunnen geven voor deze rendementen. Resultaten uit het verleden zijn natuurlijk geen garantie voor de toekomst. Maar voor menigeen stapt er toch in. Een eventueel verlies nemen ze op de koop toe. Zo vertrouwen miljoenen landgenoten hun geld aan allerlei banken en instellingen toe.

Wat dat betreft is het toch onbegrijpelijk, ja beter gezegd bijzonder verdrietig, dat steeds minder mensen hun kapitaal in de handen van de Here Jezus leggen. Want Hij geeft u maar niet tien procent of honderd procent over 6 jaar. Nee. Hij overbiedt al die banken en instellingen zo dat hun aanbod daarbij compleet verbleekt. Het rendement dat u bij Jezus kunt halen is 10.000%. Nee, ik zeg het verkeerd. Niet kunt, maar haalt u 10.000%. Gegarandeerd.

Ik bedien u dan ook het Woord van onze God onder het volgende thema:

Jezus Christus garandeert ons een enorme winst als wij Hem volgen

We zullen daarbij twee dingen zien:

1. **welke winst we ontvangen,**
2. **hoe onze winst het meest zal groeien.**

We zullen dus eerst gaan zien **welke winst we ontvangen voor het volgen van de Here Jezus**. Wie zou u willen volgen in uw leven? Kent u iemand van wie u zegt: het maakt mij niet uit wat ik er voor moet opgeven, maar waar hij ook gaat, ik zal hem volgen? Bij die ander zijn is voor mij het belangrijkste wat er is. Ja, voor hem of haar wil ik alles opgeven. O, misschien hebt u het ooit in een zeer verliefde bui gezegd. Maar alles is veel hoor.

Dat was de discipelen ook wel duidelijk geworden. Want ze hadden nog maar kort tevoren meegemaakt hoe een heel gelovige jonge man verdrietig bij de Here Jezus was

weg gegaan. Omdat de Here Jezus hem gevraagd had zijn enorme rijkdom te verkopen, de opbrengst aan de armen te geven en Hem te volgen.

Hij had er ontzettend veel voor over om in de hemel te komen. Hij had vanaf zijn jeugd steeds de geboden van God bewaard. Hij had niemand met geweld bedreigd, hij was zorgvuldig met zijn lichaam om gegaan, hij had nooit gestolen, nooit gelogen en zijn ouders geëerd. Hier was een jonge man die serieus werk maakte van het onderhouden van de wet. Het was een jonge man waar wij nog wat van kunnen leren. Zo trouw was hij geweest. En de Here Jezus kreeg hem dan ook lief. In vers 21 staat er 'hem aanziende'. Blijkbaar zag de Here Jezus hoe oprecht deze jonge man was. Deze jongen wilde echt graag in de hemel komen en had daar veel voor over. De jongen was bijna volmaakt.

Maar toen de Here Jezus zei dat hem nog één ding ontbrak om volmaakt te worden. Namelijk dat hij zijn bezit moest verkopen, het aan de armen geven en Hem volgen, was hij verslagen en ging hij verdrietig weg. Want hij bezat heel veel. Hoewel de jongen zich dus heel veel had onzegd in zijn leven. Want als je Gods geboden wil bewaren, moet je je allerlei dingen onzeggen, die andere mensen gewoon doen. Waardoor ze veel makkelijker leven. Maar deze jongen wilde volmaakt zijn, zodat hij in de hemel mogen komen.

Maar wat Jezus tenslotte vroeg om helemaal volmaakt te worden, was hem te veel. Die prijs was zelfs hem te hoog. Al zijn bezit achterlaten bij de armen en zelf als arme Jezus volgen. Dat kon hij niet. En laten wij deze jongen nu niet veroordelen. Laten wij ook niet menen dat wij beter zijn dan deze jongen. Want wie van ons zou als de kerk in financiële nood zou komen voortaan zijn vakantie, tweede auto of andere genoegens opgeven? Misschien een enkeling van ons en dan voor een beperkte periode. Laten we maar niet doen of wij beter zijn dan die jongen. Eerder is het tegenovergestelde waarschijnlijk. Deze jongen was zeer goed, maar nog niet volmaakt. Ook hij kon niet op eigen kracht het Koninkrijk van God binnen. Hij kon het niet, onze voorouders konden het niet en ook wij kunnen het niet.

Nog eerder zal een kameel door het oog van een naald gaan dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnen gaat. Een kameel zal nooit door het oog van een naald kunnen. En zo zal ook geen rijk mens, een mens met zoveel bezit als wij, het Koninkrijk van God kunnen binnengaan.

De discipelen trekken dan ook de goede conclusie als zij op een verslagen toon vragen wie er dan behouden kan worden. En het antwoord van de Here Jezus bevestigt hun conclusie: bij mensen is dat ook onmogelijk. Geen mens kan zo'n staat van volmaaktheid bereiken dat hij het Koninkrijk van God zal binnen kunnen gaan.

Maar wat bij mensen onmogelijk is, is bij God wel mogelijk. We hebben het vandaag weer ervaren. Dat onvolmaakte mensen toch het Koninkrijk van God mogen binnen gaan. Wat onze onvolmaaktheid is afgewassen met het bloed van Christus. En de volmaaktheid van Christus is door God op onze schouders gelegd. En zo kunnen we toch het Koninkrijk van God binnen.

En als we dit nu in gedachten houden, dan is het weer opvallend met hoeveel liefde de Here Jezus Petrus antwoordt als deze wijst op het feit dat zij wel alles hebben prijsgegeven en Jezus hebben gevolgd. De suggestie van Petrus is duidelijk. Here, wij hebben wel gedaan wat die rijke jongen niet wilde doen, wat is dan onze beloning. Wij zijn toch duidelijk meer dan hij. Wij zullen dus ook wel voor hem komen in uw Koninkrijk. Een hogere positie ontvangen dan Hij.

En wat doet de Here Jezus nu. Hij gaat wel op de verborgen vraag van Petrus in, maar niet heel concreet op hun situatie. Ze krijgen niet het specifieke antwoord waar zij op gehoopt hadden. Dit krijg jij en dat krijg jij. Maar aan de andere kant krijgen wel een antwoord. Hij stuurt ze niet met een kluitje in het riet. Ze krijgen zelfs een heel duidelijk en stellig antwoord.

De Here Jezus begint met die bekende woorden van Hem. Woorden die Hij elke keer gebruikt als Hij duidelijk wil maken dat wat Hij nu gaat zeggen waar is en dat niemand daar aan mag twijfelen. Hij staat Zelf garant voor de waarheid van deze woorden. "Voorwaar, Ik zeg u". Het is waar en zeker. Ik zeg het u. De eniggeboren Zoon van de ware God. Ik, die U liefheb en mijn leven voor u ga opofferen. Ik zeg het u. Dus luister goed.

"Er is niemand, die huis, of broers of zussen of moeder of vader of kinderen of akkers heeft prijs gegeven om Mij en het evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig terug." Honderdvoudig krijgen de mensen terug die familieleden prijs geven ter wille van Christus en de blijde boodschap over Hem. U vraagt zich misschien af hoe de Here Jezus ertoe komt om het over het prijs geven van familieleden te hebben. Toch ligt in het gesprek van met de rijke jongen opgesloten. Want wie in die dagen Jezus ging

volgen om bij Hem te zijn. Die liet zijn eigen familie in de steek. Die verbrak het contact met de familie. En een familie was in die dagen heel wat belangrijker dan vandaag. In een wereld zonder verzekeringen en sociale voorzieningen was de familie het sociale vangnet. Het maakte je ook minder kwetsbaar tegen allerlei onguere personen in de samenleving. Het is niet toevallig dat we in het Oude Testament zo vaak lezen over weduwen en wezen die onderdrukt worden. Ook de verplichting tot het lossen van je schoonzuster die weduwe was geworden had hiermee te maken. Ook met de komst van de Here Jezus. Maar ook uit sociale overwegingen was deze instelling van God voort gekomen. Denkt u ook maar aan hoe sterk vandaag nog de familieband in Italië is. En in andere landen rond de Middellandse Zee. Wie dus in de dagen van de Here Jezus en in zo'n cultuur, zonder telefoon om het contact met thuis te onderhouden, achter een of andere leraar aangaat. Zo iemand loopt het gevaar dat de familie dit als belediging beschouwt. Zijn wij niet goed genoeg voor jou, dat jij achter die Jezus aan wil gaan? Voel jij dan geen verantwoordelijkheid voor ons? Laat je ons gewoon zitten? Terwijl wij altijd voor jou gezorgd hebben! Vertrek uit de familie leverde bijna altijd veel spanning op. Dat deed je niet even. Want je loopt het gevaar, broers en zussen, vader en moeder, kind en akker kwijt te raken.

Maar Jezus zegt als je het opgeeft voor Mij en het Evangelie, dan zul je hondervoudig terug krijgen. Dit geldt dus niet voor mensen die uit onverschilligheid, luiheid en egoïsme het huis verlaten. Nee. Het moet uit liefde voor Christus zijn. En als het uit deze liefde is, dan ontvang je honderdvoudig terug.

In deze tijd ontvang je huizen en broers en zussen en moeders en kinderen en akkers. Wat je bent kwijt geraakt, krijg je ruimschoots terug. In huizen, broers, zussen, moeders, kinderen en akkers. Blijkbaar wordt je lid van een nieuwe familie. Vele malen groter dan de familie die je achter je hebt gelaten. Vele malen rijker ook. En u begrijpt wel waar de Here Jezus op doelde. Hij doelde op het de kerk. In de kerk ontvangt u vele broers en zussen, huizen waar u terecht kunt, kinderen waar u voor mag zorgen. Moeders, oudere zusters waar u bij terecht kunt. Die als een moeder worden. En akkers om van te eten.

En zo was het ook in de begintijd van de kerk. Denkt u maar aan wat Lucas over het leven in de eerste gemeente heeft beschreven. Handelingen 2 vers 44 en verder. "En allen, die tot geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles

gemeenschappelijk; en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden; en voortduren waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten.”

Zo was het in de kerk van Jeruzalem vlak na Pinksteren. De kerk leefde als een echt gezin, waarin men zich voor elkaar verantwoordelijk wist en voor elkaar zorgde. Ja, met vreugde alles deelde.

Wie van ons bekruipt, als hij het leven in onze gemeente daar naast legt, niet enig gevoel van schaamte. Want staan onze huizen open voor elkaar? Of alleen voor degenen met wie we het goed kunnen vinden? Zijn we gastvrij jegens elkaar of laten we elkaar op de stoep staan? Omdat we het zo druk hebben met onszelf. Genieten we van elkaars kinderen en zijn we ook bereid daar voor te zorgen als dat nodig is. Gaan we met respect om met de ouderen in ons midden? Luisteren we naar ze? Of vinden we het maar oude en ouderwetse zeurkousen? En zijn we als ouderen bereid om de jongeren met wijsheid en geduld tegemoet te treden? Zijn we bereid in de jongere generaties te investeren? Of laten we die in de kou staan? Voelen we bijvoorbeeld enige drang uitgaan van bijvoorbeeld de miniwijken? Om daarin met elkaar te praten over onze Vader in de hemel en onze grote Broer Jezus Christus? Om daarin met elkaar te bidden en mee te leven? Broers en zussen, we hebben nog een hele weg te gaan voordat we zo met elkaar leven als de Here Jezus dat bedoelde.

We zullen ons hart moeten open stellen voor elkaar. Want de Here Jezus heeft ons aan elkaar gegeven. Of bent u daar niet blij mee? Bent u niet blij met wat de Here u in zijn gemeente heeft gegeven? Is dat ons dank voor zijn lijden? Is dat onze kijk op de gemeenschap die Hij heeft gesticht. De bruid die Hij Zich heeft verworven? De Here Jezus leert ons hier dat als een groot geschenk te zien.

Al laat Hij tegelijk weten dat deel uitmaken van dat gezin ook moeite met zich mee zal brengen. De Here heeft het namelijk over vervolgingen. Over lijden dat het gezin zal ervaren. Hoewel het leven van het volgen van Jezus nu al uitermate waardevol is, is het nog niet volmaakt. Het volmaakte leven komt straks in de toekomstige eeuw. Dan zal er de rijkdom zijn van het complete en volmaakte gezinsleven samen met onze hemelse Vader, samen met de Here Jezus Christus en ook met elkaar. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats **laat de Here Jezus ons zien hoe onze winst het meest zal groeien.**

Petrus en de andere discipelen hadden gedacht dat zij ongetwijfeld meer zullen ontvangen dan die rijke jongen. Die wel heel vroom was, maar zijn bezit niet wilde verkopen en Jezus wilde volgen. Zij waren dan toch beter.

Maar de Here Jezus laat met zijn slotopmerking weten dat die vlieger niet zo simpel opgaat. Hij komt met een ernstige waarschuwing. Een waarschuwing die we precies moeten lezen. Anders nemen we hem niet genoeg ter harte. Want als wij denken over het feit dat er eersten zijn die de laatsten zullen zijn, dan hebben wij al heel gauw bepaalde mensen voor de geest. O ja, die, die doet alsof hij heel wat is. Hij leest veel christelijke lectuur en laat dat ook goed merken. Hij praat altijd een beetje schamper over andere gemeenteleden. Hij verbeeldt zich heel wat. Hij meent de eerste te zijn, maar zal straks een van de laatste zijn. Voor zulk soort mensen is dit woord bedoeld, denken wij.

Maar dan houden we onszelf buiten schot en lezen we erg slecht wat er staat. Want er is niet veel reden om te denken dat dit niet voor ons geldt. Want de Here Jezus zegt: “Vele eersten zullen de laatsten zijn”. Velen, en dat met nadruk. In het Grieks staat het woord helemaal voor aan de zin. ‘Vele eersten’. Dus reken uzelf er ook maar bij.

We dachten misschien dat het voor ons niet geldt, omdat wij niet zo op de rest van de gemeente neerkijken als die broer of die zus. Maar doen wij in feite niet hetzelfde als zij, als wij hen tot de laatsten gaan rekenen? Zijn wij onszelf niet aan het verheffen om verder naar voren te komen. Die hebben we al ingehaald. En we zijn ook beter als die en als die. En zo kruipen we steeds verder naar voren. Want dat zit in ons hart. Maar dan moeten we weten dat de Here Jezus ons dan in het nekvel zal pakken en ons achteraan zal zetten. Want wie menen groot te zijn en meer dan anderen, zijn in feite nog maar heel klein. Want die zien hun broers en zussen veel meer als concurrenten. Terwijl ze ze zouden moeten liefhebben. Blij zouden moeten zijn met hun vooruitgang. Verdriet zouden moeten hebben als het slecht met ze gaat. Ook als het slecht met ze gaat in het geloof.

Ja, dan ben je groot in het geloof. Dan ben je niet geëerd onder de mensen. Ook niet bij velen in de kerk. Maar dan ben je wel groot in de ogen van de Here. Die weet dat u bepaald onrecht maar over u laat komen omwille van zijn Naam. Omwille van de blijde

boodschap. Ja, dan ben je groot. Als je alles opgeeft voor je Here, niet alleen je broers en je zussen, je huis en je akker, maar ook je eigen eer en eigenbelang. Dan ben je groot.

Amen